

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg takker for de mange positive tilkendegivelser. Det er jo et lovforslag, som først og fremmest kommer borgerne til gode, fordi det giver borgerne en ret, men ikke en pligt til at benytte digital kommunikation i forhold til offentlige myndigheder.

Jeg ser frem til en hurtig og effektiv udvalgsbehandling, hvor vi naturligvis vil besvare de spørgsmål, som bl.a. er blevet rejst af Enhedslisten.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemming**Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 13.10

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 73: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Udeblivelsesdomme i straffesager, pressens adgang til domsudskrifter m.v. og politiklagnævnsmedlemmers sagsbehandling).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 30/1 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Birthe Rønn Hornbech (V):**

Dette forslag til ændring af retsplejeloven drejer sig jo først og fremmest om en effektivisering af domstolenes arbejde.

Det er for Venstre meget afgørende, at straffesager kan gennemføres så hurtigt, som det overhovedet er forsvareligt. Vi ved jo af erfaring, at der i en række mindre straffesager tilkaldes hele den tyrkiske musik, og så udebliver hovedper-

sonen. Der har gennem nogle år været regler for udeblivelsesdomme. Man har prøvet at udvide området, men nu forsøger vi altså igen at udvide området.

Det er klart, at der et eller andet sted er et balancepunkt mellem den tiltaltes retssikkerhed og effektivitetshensyn. Hvor det balancepunkt skal ligge, er naturligvis et politisk spørgsmål.

Nu har man så lagt det ved en grænse for, hvor høj straffen kan blive – man sætter det op fra 30 dages fængsel til 3 måneders fængsel – og man giver samtidig en ubetinget mulighed for at få genoptaget sagen og mulighed for adgang til anke.

Det kan godt være, at man skulle have forsøgt sig med at gå endnu videre og ikke have givet en ubetinget adgang til genoptagelse. Det kan også være, at vi ved en senere lejlighed vil overveje at sætte strafområdet op, men nu forsøger vi altså denne udvidelse for at se, om det så hjælper eller eventuelt får de tiltalte til at komme. I hvert fald håber vi med dette forslag på en vis effektivisering af domstolenes arbejde, og det er formålet, og det kan vi varmt støtte. Vi mener ikke, at der er nogen retssikkerhedsproblemer med forslaget, som det ligger.

Den anden del af forslaget tilsigter at udvide pressens adgang til aktindsigt i domsudskrifter, ikke bare i straffesager, men også i civile sager. Det kan vi naturligvis støtte ud fra et grundsynspunkt om, at pressen skal formidle retsplejen til den læsende befolkning og til tv-seerne osv. Så det kan vi godt støtte.

Men ikke mindst jeg selv har jo ved mange lejligheder rejst spørgsmålet, om det nu ikke var på tide at se på almindelige borgeres adgang, f.eks. til domsudskrifter. Det virker noget enevældigt, at dommerne i den grad kan sidde med domsudskrifterne, som om det var deres egen ejendom. Det er vi noget optaget af at få kigget på.

Det er derfor med tilfredshed, at vi har konstateret, at justitsministeren nu har anmodet Retsplejerådet om, at man gør sig nogle overvejelser om, hvorvidt det er muligt i højere grad at få offentlighed om dommene.

Endelig er der så en mindre ændring, hvor man sikrer, at de valgte repræsentanter, der sidder i et politiklagnævn, ikke bare skal ryge ud, når udpegningsperioden er udløbet, hvis de er i gang med en større sag. Den ændring kan vi naturligvis også støtte.

Så alt i alt kan Venstre støtte forslaget.